

Профспілкою не погоджено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 6», яким пропонується розширити напрями використання освітньої субвенції та її залишків у 2021 році не за цільовим призначенням.

Відповідно до статті 103-2 Бюджетного кодексу України **освітня субвенція надається з державного бюджету місцевим бюджетам**

та спрямовується

на оплату праці з нарахуваннями педагогічних працівників закладів загальної середньої

та інших закладів, які забезпечують її здобуття.

Проектом передбачається дозвіл на використання у 2021 році залишків освітньої субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, що утворилися станом на 1 січня 2021 р., **на закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення безпечного навчального процесу у закладах загальної середньої освіти.**

Такі дозвільні норми на нецільове використання освітньої субвенції **провокують місцеву владу на створення штучної економії освітньої субвенції з метою спрямування її на оснащення закладів освіти засобами навчання,**

комп'ютерними комплексами; забезпечення пожежної безпеки; підключення закладів освіти до Інтернету; будівництво туалетних приміщень, їх реконструкцію, на придбання підручників, посібників шкільних автобусів тощо.

Таким чином, **недоплативши вчителям та іншим педагогічним працівникам за їхню працю, занурившись у їх гаманець, за рахунок видатків центрального бюджету, влада на місцях намагається залатати прогалини місцевих бюджетів**

Але ж відповідно до частини 3 статті 37 Закону України «Про повну загальну середню освіту» **зобов'язання забезпечити утримання та розвиток заснованого закладу**

освіти, його матеріально-технічної бази на рівні, достатньому для виконання вимог державних стандартів, ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, вимог трудового законодавства, оплати праці педагогічних та інших працівників, охорони праці, безпеки життєдіяльності, пожежної безпеки тощо, **покладено на засновника.**

Економія освітньої субвенції станом на 1 березня 2021 року становить близько 6,2 млрд. гривень, в той же час на місцях новообрані органи влади вдаються до прийняття неправомірних рішень про зменшення надбавки педагогічним працівникам за престижність праці з 30% – 20% до її мінімальної величини в розмірі 5%,

що до того ж нівелює прийнятті державними органами влади рішення про підвищення заробітної плати освітянам, особливо у 2021 році.

Тому Профспілка **наполягає на вилученні з постанови норм про використання у 2021 році залишків освітньої субвенції не за цільовим призначенням, передбачивши, що такі залишки на кінець бюджетного періоду зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів і використовуються у наступному бюджетному періоді з урахуванням цільового призначення субвенції – на оплату праці з нарахуваннями.**

Запропоновано **зобов'язати обласні держадміністрації подавати МОН, як головному розпоряднику бюджетних коштів, пропозиції щодо перерозподілу видатків субвенції між обласним бюджетом та бюджетами територіальних громад** за результатами місячного/квартального звіту про виконання місцевих бюджетів.

Така пропозиція ґрунтується на тих обставинах, що за наявності значних обсягів економії освітньої субвенції в обласних бюджетах, які заздалегідь спричинені несправедливими та суб'єктивними показниками формули розподілу освітньої субвенції, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1088, обласні адміністрації здебільшого не ініціюють її перерозподіл тим місцевим бюджетам, в яких через цей недосконалий формульний розподіл недостатньо освітньої субвенції для своєчасної і в повному обсязі оплати праці педагогічних працівників.

Наголошено, що потребує **вилучення з проекту норма про спрямування коштів освітньої субвенції, а також залишків коштів освітньої субвенції, на погашення**

заборгованості із заробітної плати, строк виплати якої минув, лише в межах одного бюджетного періоду, оскільки термінів, що обмежують погашення заборгованості не існує. Згідно зі статтею 233 Кодексу законів про працю України у разі порушення законодавства про оплату праці працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати без обмеження будь-яким строком.

Тому **проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 6» у запропонованій редакції не може бути погоджений та потребує доопрацювання.**

[Управління соціально-економічного захисту ЦК Профспілки](#)